

מ"ת 39053/02/18 - מדינת ישראל נגד איב דודוביץ

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 39053-02-18 מדינת ישראל נ' דודוביץ (עציר)
תיק חיצוני: 565599/2017

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	איב דודוביץ (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים:

באישום הראשון מיוחסת למשיב מכירת 20.1 גרם קנבוס לסוכן משטרתי בתמורה ל ₪ 1,350.

על פי אישום זה, ביום 14.11.17 בשעה 19:28 שוחח הסוכן המשטרתי עם המשיב בנוגע להחזרת חוב קודם בסך 2,000 ₪ ורקם עם הסוכן עסקה לרכישת קנבוס. בשעה 20:00 הגיע הסוכן לבית המשיב, שם נכחו המשיב ואדם נוסף. הסוכן החזיר למשיב את החוב וקיבל מידיו את הסם ומסר את תמורתו.

באישום השני מיוחסת למשיב מכירת 51 גרם קנבוס לסוכן משטרתי בתמורה ל- 2,750 ₪ וזאת בצוותא חדא עם אחר. על פי אישום זה, ביום 6.12.17 ביקש הסוכן להחזיר למשיב חוב קודם בסך 800 ₪ וכן שוחח עם המשיב לגבי אפשרות לבצע עסקת סמים. למחרת, שוחחו השניים וסיכמו את פרטי העסקה. עם הגעת הסוכן למושב בו מתגורר המשיב, הפנה אותו המשיב לנאשם 2 בכתב האישום, אשר מסר לסוכן את מפתחות רכבו של המשיב, בתוכו נמצאו הסמים והסוכן השאיר את התמורה בתוך הרכב.

2. ביום 26.2.18 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ועתר לקבלת תסקיר שירות המבחן שיבחן אפשרות שחרורו לחלופה מרוחקת, הנמצאת בשלבי גיבוש. המדינה התנגדה לתסקיר לאור תמונת המסוכנות העולה מחומר הראיות המלמדת על התנהלות עבריינית, עיסוק בעיסוקים שוליים וכן עברו הפלילי בעבירות אלימות.

במסגרת ההחלטה קבעתי, כי אכן עולה מעיון בתיק מעורבות עמוקה של המשיב בפלילים, בעסקי הסמים וכן בגביית חובות וכן התייחסתי גם לעולה מחומר הראיות לגבי האופן בו המשיב מפעיל אחרים בעיסוקיו (ראו גם ההחלטה בעניינו של נאשם 2 במסגרת מ"ת 39031-02-18). קבעתי, כי על פני הדברים עניינו של המשיב אינו מקים אף אחד מהחריגים המוכרים בפסיקה לשחרור נאשמים בעבירות בהן הואשם ואולם מאחר שעברו הפלילי של המשיב אינו כולל הרשעות בעבירות סמים נתבקשה קבלת תסקיר בטרם תינתן החלטה. במסגרת ההחלטה הובהר, כי כל חלופת מעצר שתיבחן על ידי שירות המבחן תצטרך להיות מחוץ למחוז הדרום.

3. ביום 25.3.18 התקיים דיון בפניי לאחר שהוגש תסקיר.

עמוד 1

תסקיר שירות המבחן קובע, לאחר התלבטות, כי ניתן לשקול את שחרור המשיב לחלופת מעצר בעיר אשדוד בפיקוח חברי המשפחה. לאחר שנשמעו טענות הצדדים נדחה המשך הדיון לעיון ומתן החלטה. בסופו של דבר מסקנתי היא, כי אין לקבל את ההמלצה ויש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. להלן נימוקיי:

4. כאמור, מלכתחילה כבר קבעתי בעניינו של המשיב על סמך עיון בחומר הראיות כי עולה ממנו מעורבות עמוקה של המשיב בעיסוק בסמים ובעיסוקים שוליים בכלל וכן הפעלת אחרים במסגרת עיסוקיו. התרשמתי מזמינות גבוהה של המשיב לסמים (וראו באישום 1 שם מועברים סמים לסוכן בתוך חצי שעה משיחת הטלפון בה סוכמה העסקה וזאת מחוץ לבית המשפט).

5. גם לאחר עיון חוזר במסמכים ובטענות אני סבורה, כי תמונת המסוכנות הנלמדת מתיק החקירה אינה תואמת את הערכת שירות המבחן, את הצגת הדברים על ידי המשיב במסגרת התסקיר וכפועל יוצא מכך גם את ההמלצה.

6. שירות המבחן נסמך במסגרת התסקיר על תיאורו העצמי של המשיב כמי שמתנגד לשימוש או לעיסוק בסמים, מנהל אורח חיים ובריא ובעבר נגרר למעשי עבירה בהשפעת אחיו הגדול. תמונה זו אינה תואמת את הודעת המשיב בחקירה מיום 22.1.18 שם מסר כי הוא מעשן גראס בכמות של 10-20 גרם בשבוע מאז שחרורו ממאסר לפני כשנה. בין אם שיקר המשיב לשירות המבחן ובין אם לחוקר המשטרה, אין בכך כדי להועיל למשיב ויש לקבוע כי רמת האמינות ובהתאמה גם רמת האמון שניתן לתת בו נמוכה ביותר. אני סבורה, כי הנחות היסוד שבבסיס תסקיר שירות המבחן מוטעות והן תוצאה של קבלת מידע מגמתי ומניפולטיבי שנמסר על ידי המשיב באופן שאינו עולה בקנה אחד עם העולה מתיק החקירה. על פי הערכתי את חומר הראיות, מסוכנות המשיב היא ברמה הגבוהה וכי היכולת לתת בו אמון היא ברמה הנמוכה.

7. בנוסף, שירות המבחן קובע בסיפא לתסקיר כי המשיב יכול לעמוד בגבולות חיצוניים. אך אמירה זו אינה מתיישבת עם ההערכה בגוף התסקיר, המבוססת גם על עברו הפלילי והיכרות מעברו, שם מתואר המשיב כבעל אישיות בלתי בשלה, נגררת, בעל נטייה לריצוי ובעל נטיה לחשיבה מיידית מבלי לשקול השלכות מעשיו, קושי בקבלת סמכות ועוד.

בנסיבות אלה, גם בהינתן הערכת שירות המבחן כי הערבים המוצעים הם אנשים רציניים וסמכותיים, אין די בכך מקום בו קיימת בעייתיות במשיב עצמו.

8. עוד אציין, כי מסקירת שירות המבחן נעדרת הרשעתו האחרונה של המשיב בעבירת איומים כלפי סוהר במסגרת מאסרו - הרשעה מיולי 2017 בגינה נדון לעונש מותנה. המדובר בהרשעה רלוונטית מקום בו על הפרק עומדת שאלת יכולתו של המשיב לקבל סמכות ומרות, מידת הכבוד שהוא רוחש לגורמי אכיפת החוק ואפשרות לתת בו אמון במסגרת חלופה.

9. במסגרת החלטתי הקודמת נקבע כתנאי לבחינת החלופה שיהיה בה הרחקה ממחוז הדרום. בסופו של דבר החלופה שהוצגה לשירות המבחן ושהומלצה על ידי שירות המבחן היא בעיר אשדוד. אין מדובר בהרחקה מספקת מאיזור מגוריו ומסביבת פעילותו של המשיב. אדגיש, כי לו נמסר מלכתחילה כי החלופה המוצעת היא בעיר אשדוד לא הייתי מפנה את עניינו של המשיב לשירות המבחן כלל ועל כן נקבע הדבר כתנאי מוקדם והדבר צוין במפורש בהחלטה. במסגרת התסקיר הוזכרה האפשרות, כי המשיב יתגורר בבית אמה של המפקחת המוצעת ברמלה אך צוין כי מדובר במי שאין לה היכרות קודמת ממשית עם המשיב

ושירות המבחן לא המליץ על אפשרות זו.

10. בהקשר זה אתיחס לטענת ב"כ המשיב בדיון האחרון, כי מקום בו קיימים מפקחים ראויים יכולת לתת אמון במשיב לגבי שמירה על תנאי השחרור אין לייחס משקל מירבי לשאלת ההרחקה.

אין בידי לקבל טיעון זה. אכן, כידוע, כבר נקבע פעמים רבות, שעבירות סמים ניתן לבצע באופן עקרוני מכל מקום ובכל אמצעי, גם ממעצר בית ואף מכותלי בית הסוהר. זהו, בין היתר, הבסיס לכלל המעצב את מדיניות המעצרים בעבירות סחר בסמים, כפי שהיא משתקפת מפסיקת בית המשפט העליון.

ואולם, גם באותם מקרים בהם הנסיבות מלמדות כי אין מדובר בנאשם שהוא ממחוללי הפשיעה העצמאיים, מי שיוזם ורוקם את העסקאות או מי שהוא בעל גישה עצמאית לסמים או המרוויח מהעסקאות - כלומר - אותם מקרים המאפשרים עקרונית שחרור לחלופת מעצר, הרחקת העברין מהסביבה העבריינית בה פעל ואשר אפשרה את ביצוע העבירות היא דרישה בסיסית.

הצורך בהרחקה משמעותית כתנאי לחלופה המאפשרת שחרור לחלופה המאזנת באופן סביר את המסוכנות יכול להיות מוסבר בשני רבדים עיקריים: הרובד המשמעותי הראשון הוא, שעל החלופה להיות במרחק כזה שיסכל ויאיינן כל כדאיות בהמשך קיום קשר עברייני בתחום הסמים אגב השהייה בה, וכן יקטין משמעותית את הפיתוי לקשר כזה. חלופה המצויה במרחק כזה שבו עדיין כדאי לעוסקים במלאכה לצאת לדרך על מנת למסור או לקבל סמים או תמורה אין די בה. הניסיון מלמד, כי בחלופה שכזו לא ניתן להבטיח ניתוק מוחלט של שרשרת ההפצה או של הקשר העברייני וכי יש בה פרצה הקוראת לגנב. מכאן, הדרישה המתורגמת למרחק או לזמן נסיעה - בהתאם למכלול נסיבות המקרה.

הרובד השני הוא, כי כפועל יוצא משחרור בתנאים מגבילים גם אם תנאי השחרור מוגדרים כמעצר בית מלא בצד תנאים המגבילים שימוש באמצעי תקשורת או כניסת זרים אל מקום המגורים, הרי שבפועל שהות בתנאים מגבילים כרוכה ביציאות רבות ממקום מעצר הבית - בין אם לצרכים רפואיים, טיפוליים ואחרים. בחלוף פרק זמן כזה או אחר, מוגשות בקשות להקלות כאלה ואחרות בתנאים החל משעות "התאווורות" ועד יציאה לעבודה. בנוסף, במסגרת צו פיקוח מעצרים קיימות יציאות קבועות ושטפות לבדיקות, מפגשים וטיפולים בהתאם לצרכים. כל אלה, כשהם נעשים, בסביבה שאינה מרוחקת דיה מסביבת המגורים או הפעילות עובר למעצר, מזמנים מיני פיתויים, מקלים על חידוש ושימור קשרים שוליים ובאופן כללי גורמים לכרסום באפקטיביות חלופת המעצר. מכאן הדרישה, כי חלופת המעצר תהיה רחוקה דיה כך שתחייב ניתוק ושינוי של מרכז החיים וסביבת המגורים החל מטיפול בקופת החולים וכלה במקום המפגש השבועי לעצורי בית. מכאן, הדרישה המתורגמת לעתים קרובות לדרישה לחלופה מחוץ לנפה הרלוונטית, או למרחב הרלוונטי, או לאיזור הדרום ולעתים אף למעלה מכך.

אכן, מידת ההרחקה הנחוצה בכל מקרה ומקרה נגזרת מנסיבותיו הקונקרטיות של התיק. במקרה שבפני על סמך עיון בתיק, התרשמות ממידת הניידות, הגיוון, היקף ועומק הקשרים השוליים, ואופיים של הגורמים עמם מצוי המשיב בקשר על פי חומר הראיות ואופי הקשרים הללו, קבעתי עוד בטרם נשלח עניינו של המשיב לשירות המבחן כי על החלופה להיות מחוץ למחוז הדרום.

11. לו סברתי, כי מיקום החלופה הוא המכשול העיקרי בענייננו, הייתי מחזירה את עניינו של המשיב לשירות המבחן על מנת לבחון חלופה מרוחקת. ואולם, המכשול העיקרי במקרה זה הוא המשיב עצמו, מסוכנותו הגבוהה וחוסר היכולת לתת בו אמון במסגרת חלופה. במכלול הנתונים ולאור האמור

בתסקיר כמפורט לעיל, איני סבורה כי קיימת חלופה למעצר המשיב ואיני סבורה כי הוא מקיים איזה מבין
החריגים המוכרים בפסיקה המצדיקים שחרור סוחרי סמים לחלופת מעצר.

12. סוף דבר, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

13. המזכירות תנתב את תיק החקירה לכב' סגה"נ, השופט מאושר, לזימון הצדדים על פי
יומנו.

14. תיק החקירה יוחזר למדינה באולם המעצרים ביום 28.3.18, אז תוקרא החלטתי זו על
ידי חברי, כב' השופט א. כהן.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.